

[Krog Hansen.]

i stand til at vejlede og forklare, hvad der ligger af fremtidige planer, det være sig dispositionsplaner som investeringsplaner.

I relation til disse bemærkninger om valg skal jeg heller ikke undlade at fyre en slags afslutningskineser af, nemlig følgende spørgsmål til ministeren: hvad ville ministerens umiddelbare reaktion være på et forslag om, at der blev åbnet mulighed for at udskrive valg i utide inden for amt og kommune? Ville det være fuldstændig urimeligt at forlange, at der i lighed med, hvad der finder sted her i folketinget, blev udskrevet valg, såfremt man enten ikke kunne blive enig eller store dele af befolkningen var utilfreds med det udførte arbejde? Amtsrådene bliver trods alt en slags reservefolketing.

Sigsgaard: For VS er hovedsigtet med kommunalreformen at opnå en mere ligelig behandling af borgerne og landsdelene og at gennemføre en demokratisering og effektivisering af kommunestyret. Effektivisering og økonomisk udligning får vi måske — det skal jeg ikke diskutere nærmere i dag. Demokratiseringen kniber det med. Tinget har ikke engang villet gennemføre en udvidelse af medlemstallet i kommunalbestyrelserne, og det er glædeligt, at fremtrædende medlemmer af tinget i sommerens løb og også her i dag har taget offentligt til orde for flere medlemmer i kommunalbestyrelserne. Men det skal ikke glemmes, at de samme medlemmer for ikke mere end et år siden sammen med det øvrige ting kvalte ethvert ønske om ændringer.

Mere ligestilling mellem landsdelene kræver bevidste egnsudviklingsbestræbelser. Men for at der skal blive mening i dem, må man vide, hvilke egne der skal udvikles, i hvilken retning og hvornår. Til det formål har man brug for en landsplanlægning, og den har vi ikke. Noget af det første, regeringen foretog sig i februar, var at nedskære bevillingerne til det landsplanarbejde, som i forvejen dårligt nok var kommet i gang. Vi ved ikke meget om den fremtidige økonomiske og erhvervsmæssige struktur, og derfor bliver kommuner og amtsgrænser også i fremtiden lidt tilfældige. Traditionen tro handler tinget delvis i blinde. For dog at gøre noget har regeringen flyttet egnsudviklingen til Silkeborg, og den vil flytte hærens

materielforvaltning til Hjørring. Bornholm skal så nok have noget næste gang. Regeringen tror vel, at den hermed gør noget godt. Jeg tvivler på det. Udbygningen af de mindre udviklede egne skal ikke ske sådan klit-klat; så tror jeg ikke, man får nogen udvikling. Egnsudviklingen skal nok koncentreres om ret få områder, der til gengæld skal bygges op med et alsidigt erhvervsliv og en bred offentlig service. Det peger henimod få og stærke regioner, men det har kommissionen tilsyneladende ikke skænket mange tanker. Jeg synes, det er urimeligt, at vi diskuterer egnsudvikling og landsplanlægning og kommunalreform hver for sig uden at se sammenhængen. Det kortsigtede i de nuværende reformbestræbelser betyder, at tinget antagelig må i gang med en ny reform, inden der er gået tyve år. Noget kunne også tyde på, at udviklingen går i retning af kun to besluttende niveauer, et kommunalt og et statsligt, sådan at amtskommunerne måske til sin tid falder bort. Det skal jeg ikke tage stilling til i dag. Men jeg vil sige, at jeg ikke er enig med hr. Krog Hansen i, at det vil være heldigt med to reformer. Det var, som om hr. Krog Hansen direkte tog til orde for, at man nu skal lave en amtsinddeling med en 12-14 amter og så tage det op om 5 år igen. Jeg er ikke enig i det; det vil i øvrigt også blive en dyr fremgangsmåde.

Men overvejelser om antallet af beslutningsniveauer har åbenbart ikke fundet sted i regeringen, og de har i hvert fald heller ikke fundet sted i tinget. Dette gør, at man med rette savner en strategi, savner at se den igangværende reform som led i en fortsat omformning af det administrative system. I hvert fald i parentes må det være tilladt at stille spørgsmålet: hvordan passer de skridt, vi tager nu, sammen med de ændringer, vi til sin tid må foretage, når hovedstadsområdet ikke blot omfatter tre amter, men hele Sjælland, når de østjyske byer er smeltet sammen til ét sammenhængende bybånd, og når broer og hurtige trafikforbindelser på en række områder har smeltet hele landet sammen til et hele?

Jeg kan heller ikke tilbageholde den generelle bemærkning om hele kommunalreformen, at den i for høj grad er gennemført fra oven og nedad hen over hovedet på folk. Deraf, tror jeg, kommer utrygheden og bit-